

BEREGI ÚJSÁG

társadalmi, vármegyei és közgazdasági érdekű hetilap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bocska-utca 4. sz. Beregszász.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Kaszab Soma

Segéd-szerkesztő:

Dr. Bálint Jenő

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Kiszámlák részére 5 kor. Egyes szám ára 20 f.
Hirdetési díjak: megállapodás szerint.

Rákóczi temetése.

Irta: Dr. BÁLINT JENŐ.

Temetjük Rákóczit, temetjük a nagyságos fejedelmet, temetjük a főurat, kinek birtokai a Beszkidektől Sárospatakig terjedtek, temetjük azt, aki kardot rántott az elnyomott szabadságért, aki mindent feláldozott a hazáért.

Fejedelmi sarj volt, dus volt s kardot rántott a népszabadságért. Temetjük a buzgó-katholikus főurat, temetjük a fenkölt-lelkű szabadgondolkozót, temetjük azt, aki fegyvert fogott a lelkiismeret, a vallás szabadságáért.

Itt állok Rákóczi ravatalánál, a szövétnekek borongó világánál nyitott szemekkel ébren álmodom, s a képzelet szárnyas lován repülök mult idők bus pusztái felett, hol véres alkony fénnel küzködik Rákóczi hunyó csillaga.

Ott járok künn Rákóczi táborában, látom a marczona kurucokat, hallom a sarkantyú pengést, hallom a tárogató szavát.

Azután egyszerre megharsan a csatára hívó kürt, perog a dob, kiszáll hüvelyéből a kard s felrepül a Szűz Máriás lobogó, — pro patria et libertate.

Elül a herci zaj, csend, sötétség lesz mindenütt, temető lett Magyarország, siralomház minden magyar háza, vértengerbe fult bele a szabadság.

Nem peng már a sarkantyú, nem szól már a tárogató, egy kürt szava hallik még a Kárpátok erdő koszoruzta ormán, Rákóczi bujdosó vitézeinek bucsuja.

Megáll a nagyságos fejedelem, könybe borult szemmel végig néz még egyszer a magyar rónán, azután összetöri az utolsó tárogatót, — minek az már, hiszen a nagymajtényi sikon letörött a zászló.

Egy ország könnye sem támasztja fel a megölt szabadságot.

De a magyar házak titkos rejtekében ott van a kard, ott van a zászló, a magyar szívek mélyén ott él Rákóczi örökké. Lesik, várják sötét éjszakákon, hogy nem virrad-e még Lengyel-ország felől, szívszakadva várják, hogy megszólaljon megegyezés a tárogató, — a tárogató, a mesebeli hangzása. aminek bűvös szavára legendás hősök teremtek, a mely siró szavával belesírt a magyar szívekbe, a haza és szabadságszeretetet.

Várták, várták vissza a fejedelmet, lelke amelynél nemesebbet, az Ur nem alkotott, már régen visszaszállt alkotójához, s még mindég várták.

Nem halt meg, nem igaz, hogy meghalt, nem is fog meghalni soha; legendás alak, mesebeli hős, félisten lett, — él és élni fog örökké, amíg magyar szív dobban ezen a földön!

Nemzedékek haltak ki és várták, várták vissza a fejedelmet.

Most aztán hazajött, hej, pedig nem így vártuk.

Azt hittük, fehér paripán, pengő sarkantyúval, a Szűz Mária lobogóval fog jönni. Nem úgy jött. De csakhogy itthon van.

Hazajött végre, pihenni abba a földbe, amelyért annyit küzdött, annyit áldozott s amelyet nála jobban nem szeretett senki.

Magyar fiuk, menjetek el Kassára, nézzétek meg Rákóczi koporsóját, szívjátok be annak a kriptának a levegőjét, szívjátok ott magatokba a magyar haza szent szeretetét!

Mi pedig álljuk körül a ravatalt és álmodjunk tovább, álmodjunk tovább az ő nagy álmát a szabad Magyarországról.

Itthon.

Hazai földön van már Rákóczi koporsója. Kétszáz éves száműzetés után magyar hajó kapitánya vette át a szent hamvakat, magyar szó hangzik a földönfutó elporladt teteme fölött, magyar levegőt hajt teléje a tengeren a magyar hegyek közül érkező szél. A koporsó csendes. A halottak nem éreznek és nem tudnak beszélni. De ebben a késő éjszakai órában, míg a *Kelet* lassan suhan át a hullámokon, szinte viaskodnak azzal az igazságtalansággal, hogy egy emberélet végtelen szenvedése után századokkal bekövetkező elégtétel már csak ideális megnyugtatás a mi szívünknek, de nem annak, akit megillet, nem szerez enyhülést és nem okoz örömet.

Hazahozták a száműzötteket. Rákóczi nagyságának az igézete, hogy holtában is felrzza az ő szelleme ezt az országot, amelyért élt és amelynek imádatában, távol idegenben, bus magányosságban meghalt. Ő már nem érez semmit a mi boldog hevületünkől, az ország diadalmából, abból a lángoló érzésáradatból, amely áthullámzik minden magyar szíven. De ha a halhatatlanság fogalmában az a föl- emelő tartalom, hogy a nagyság termékenyítő hatással öröklődik át nemzedékről nemzedékre, akkor Rákóczi Ferenc a halhatatlanságnak élt. Magyarország szabadságáért küzdött és pusztult el. A rodostói levelek szerint szünet nélkül való volt az ő tusakodása, hogy „vajjon véres könyei nem sivár homokba hullottak-e, lesz-e fekete, dus magyar föld, amelyek buja kivirágzásra izgatnak.” A nyugalma az a kérdés rabolta el egyre, nem volt-e hiabavaló a feláldozása? „Ha az uton melyen haladt, boldog révbe jut el szép hazája, még százszor újra születne,

hogy százszor haljon meg egyedül, elhagyottan idegen fák alatt.”

A száműzöttet pedig most haza hozták olyan diadalmenetben, a milyen holt embernek ezen a világon még nem jutott. Mikor koporsója magyar partra ért, megkondultak az országban a harangok és azt hirdették hogy a földönfutó, kitagadott, megátkozott magyar fejedelem ismét elfoglalta hazáját. Nehéz szomorúság, szolgálai meghunászkodás közül menekült ezelőtt kétszáz évvel az első magyar szabadsághős, független, erős és önértékes világba került vissza. És minden rög, amely elhuzódik az ut mentén, amelyen bevonul az ország szívébe, az ő nagyságát, az ő emlékét hirdeti. A levegőben kétszáz éves história emlékei elevenednek meg: ami bátor, lelkes cselekedet van köztük, azt Rákóczi emléke ihlette meg. A halott fejedelemnek ilyen az útja az örök halhatatlanságba. Es panaszkodhatik még most is a kishitű ember a sorsa igazságtalanságáról? A nemes törekvések mindig érvényesülésének csudásan szép képe ez a kétszáz év után való örömműnnyep, az örök biztatás és a szakadatlan példaadás ki nem apadó forrása. **B. P.**

Kóródy Sándor temetése.

Kóródy Sándor temetése mult hó 19-én délután 4 órakor ment végbe óriási nagy részvét mellett. Megjelent ott Mezőkaszony és vidékének intelligenciája teljes számban, Beregszászról, Munkácsról megjelentek ott az elhunyt előkelő rokonságának tagjai közül igen sokan s ott volt a megboldogult régi jóbarátainak s tisztelőinek nagy serege. Elsőben Sütő Kálmán munkácsi lelkész s beregi esperes bucsuztatta el megható szavakban egyházmegyéjétől, melyet az elhunyt több mint negyedszázadon át hűséggel, buzgalommal és szeretettel szolgált, egy arany gyertyatartóhoz hasonlítva őt, melynek kidőlte

elaluvása kipótolhatatlan veszteséget jelent az egyházi közéletre. Gyönyörű költői hasonlatokkal teljes imával fejezte be szavait, mely után Kallós Tivadar beregszászi református lelkész, egházmegyei tanácsbíró mondott szépen átgondolt magvas beszédet az elköltözött koporsója felett méltatva őt, mint kiváló nemesszívű, gyöngéd családapát, rendíthetlee, megalkuvást nem tűrő hazafit, nem mindennapi tulajdonokkal, tehetséggel megáldott nemeslelkű emberbarátot, a közügyek: politika tudomány irodalom, művészet lelkes, odaadó munkását, a feledhetetlen, régi igaz barátot, ki mint ügyvéd, hivatalnok, szónok, politikus, tanár, költő, és tudós egyaránt kiváló érdemeket szerezve töltötte be hivátását. Közben a beregszászi református egyházi énekkar adott elő gyászadalokat.

A koporsót husznál több díszes koszorú borította, melyeknek szalagfeliratai közül közöljük a következőket:

Forrón szeretett jó édesatyámnak — Lajos. Feledhetetlen jó Atyánknak — Zoltán és Ponczí

Drága jó Nagyatyuskának — Buska és Miczi. Testvéri szeretettel — Szelesék.

Szeretett Sándorunk Isten veled — Ida és Berti. Szeretett jó unokafivérünknek — Irén és Pista.

A leghűbb rokonnak — Etelka és Lajos. Szeretett Sándorunknak — Zsófi és gyermekei.

Sándor bácsinak — Margit. Szeretett jó kartársunknak a m.-szigeti jogtanárok.

Egyik alapítójának s kedves költőjének — a Szilágyi István-kör.

Szeretettük jelöl — a m.-szigeti joghallgató ifjuság

Kedves Sándor barátjának — Sz. Károly és neje

Kedves Sándor bátyjának — P. Sándor. Családunk legjobb emberének — Fedákék.

Volt principálisának — Csatáry. Sándor bácsinak — a Fésüs-család.

Tisztelete jelöl — dr. Nagy Sándor. Sándor bácsinak — Pór, Somos és Pintér, stb.

A sirmál Zámory Zoltán mezőkaszonyi lelkész mondott szép bucsuztatót, majd a máramarosszigeti jogakadémia tanárikara és a Szilágyi István irodalmi-kör nevében dr. Gergely György jogakadémiai tanár beszélt szép ékesszóval, meghatóan jellemezve az elhunyt kiváló lelki tulajdonait, hervadhatlan érdemeit a közügyek, tudomány, nevelésügy

„BEREGI UJSÁG” TÁRCÁJA.**Rajz a kurucvilágból.**

Írta: Lampérth Géza.

Jó erős volt a Bakony a kurucnak. — Többet ér ez, fiaim, a labanc minden furfangos mivű fortifikációjánál — szokta volt mondani Bottyán apó — mert ezt maga a fölségés Uristen építette. Persze nem a labancnak, hanem a kurucnak.

Nem is érezte magát sehol olyan jól a vitéz generális, mint ebben az ő nagy erősségében. Szakadékos völgyeinek mélyébe, bükkös erdeinek setétjébe ha bévehette magát kis seregével, jöhetett a labanc bármily nagy siterhaddal. Biztos, hogy ki porolta bugyogóját a kuruc.

Jó hely volt az, mondom. Minden sudár szálfá egy-egy őrtorony volt ott, melynek tetejéről jó messzire észrevette a furge kuruc, ha közeledett a labanc. Bevárta szépen, míg az erdőszélbe ért, akkor aztán egy pompás atakkal hegybe! Ez volt Bottyán apó stratégiája.

Hanem ehhez a stratégiához, amely főképen a gyorsaságra vala építve, más valakinek is volt még hozzászólása. Ez a más valaki nem volt generális, még csak istráza mester se. Pedig annak ugyancsak

beillett volna. Hanem hát bajusza se volt, mivelhogy Pannának hívták, Som Pannának.

Panna leányasszony persze szoknyát viselt bajusz helyett, de azért nem kell ám semmi csintalan dologra gondolni. Bottyán apó nem volt már szoknyahős, örült az öreg, ha békén hagyta őt átkozott köszvénye. Piros két arcával, ragyogó szemével, éjsötét hajával meg a rengő-ringó testével dehogytörődött ő Pannával. Neki csak a stratégiai tudományára vala szüksége.

Som Panna hadi tudománya pediglen abból állott, hogy szegről-végre jól ősmerte a Bakony minden zege-zugát, Zöld erdő zugásán vadgalamb bugásán, ott nevelte föl az édes anyja, aki különben rég elment szegény ama másvilági ősmertlen erdőkébe... És így Panna leányasszony csak az apjával, az öreg Som Gergővel járogatta a Bakonyt, a nagy-vázsonyi uraság csordáját: teregetvén egyik dombról a másikra.

De mikor kiűzték a ribillió, a labanc elterelte a szép csordát Gergő bá szemé elöl örökösen Som Gergő ekkor nagy bosszúságában beállott kuruc vezetőnek. De nem sokra vitte új hivatalában. A legelső csetepaténál egy ostoba labanc golyóbis a a tomporába furódott és nyomorékká tette az öreget. Így vette át a hivatalát Panna. Egyrészt, hogy bosszút álljon a labancon, másrészt, hogy valamit szerezzen a konyhára,

mert a szegény nyomoréknak is csak élni kellett.

Bottyán apó nagyon megkedvelte Pannát, mert nem egy fényes győzelemre segítete seregét. Hivta is eleget, kérte is, hogy maradjon a közelében Szép aranyos sátrat veret, skofiumos ruhát varrat a számára.

De Panna csak rázta a fejét:

— Jobb nekem, apó a magam hitvány gunyájában, otthon az édes apám vityillójában.

Erről a vityillóról azonban senki sem tudta, hol van, mere van.

Dolgát végezvén, mint az erdők félénk vadja, tünt el, a sűrűségbe Panna. Ha meg szükség volt reá, a tárogató hívó szavára jött elő, mindig más irányból. Ha aztán a labancra kellett mennie, föl pattant a paripára, mint a legügyesebb kuruc és a sereg élén vágatott előre Bottyán apó oldalán. Szép hosszú haja, mint a halál fekete lobogója lengett a szellőben... Két gömbölyű arca kipirult, csengő ezüst hangja beharangozta a visszhangos völgyeket:

— Erre, erre... utánam kurucok!...

És metek a ma cona vitézek utána és követték őt száz halálon át a győzelembe.

Csak ama rejtelmes vityilló fölé nem követhette senki, ej, pedig de sokan szereték volna.

Különösen Oláh Gecő, a kis tejfőlősképű vicheadnagy vágyakozott nagyon err

és irodalom terén. Végre a máramaroszigeti joghallgató ifjuság nevében és megbízásából Kassay jogásznök beszélt nagy kegyelettel, szeretettel korán elhunyt kedves jó tanárunk felett.

A szigeti jogakadémia tanárikara és a Szilágyi István-kör külön gyászjelentésben tudatta az elköltözött halálát. Hogy az elhunyt áldásos munkássága mily országos hírű volt, mutatja az is, hogy haláláról minden fővárosi lap megemlékezett s ezek közül többen (Pesti Hírlap, Egyetértés, Budapesti Hírlap, Magyar Szó) hosszabb nekrológot és szép méltatást is közöltek róla. **Pintér.**

Halottak estéje.

Ha remélni és feledni nem tudnánk, nagyon rövid lenne a bölcső és koporsó közti út, mert a remény nyújt erőt a létért való küzdelemhez a feledés pedig a csalódás és a sors csapásai ütötte sebeket heggeszti be.

Szeret-eink halála felett ne siránkozzunk ne esünk kétségbe, mert hisz mindannyian tudjuk, hogy: „A halál az élet útja” s éppen ezért ne legyen a halál előttünk olyan félmetes, oly rettenetes, oly tragikusan megdöbbentő.

Nemes és fennkölt lelkű az, aki a halottak emlékét tiszteletben tartja és kegyelettel őrizi, de vajjon nem tartzik-e erkölcsi kötelességeink közzé azokra is gondolni, s azokról is megemlékezni, akik nyomorban élnek?

Hány szegény gyermeket ruházhatnánk fel, hány nyomorban szenvedőn segíthetnénk avval az összeggel, amit halottak estéjén illuminációra s koszorúkra kiadunk? És mind ez miért történik?

Valljuk be őszintén, sok esetben kevés része van ebben a kegyeletnek, több benne a hiúság, a hivalgás, mert az igazi kegyelet s az igazi fájdalom nem a világ szemét keresi, annak magány kell, ahol előtörő könyeit senki sem látja s kebléből fakadt soháját senki sem hallja.

a gyönyörű, piros erdei virágra. Hanem hiába való volt minden igyekezete nem boldogult Pannával. Nem is igen lérközhetett ugy a közelébe, a hogyan szerette volna, mert a leány ha a táborban volt, mindig Bottyan apó mellett tartózkodott. De meg ha szóba ált is vele, sehogy sem tudta magát megértetni Gecő vitéz. Két nagy fekete szemét csak kerekre nyitotta Panna s a legforróbb szerelmi vallomásra is azzal a különös kacagással felelt, amelyik félig farkas üvöltésére, félig a vadgerlice turbékolásra emlékeztet.

Ha Gecő vitéz értett volna az erdő hangjához, hát ezt értette volna abból a különös kacagásból:

— Hagyj engem békén szép urfi. Mit akarsz te tőlem, a szegény ágrul szakadt pásztoralánytul. Tudom én mit akarsz, a becsületemet. De az drágább nekem, mint neked a két szép szemed és azokat is kivajom, ha hozzám nyulsz... (Ez volt a farkasüvöltés). Mert van nekem már hozzám illő párom. Nincs ilyen szép cifra ruhája, mint neked, de van olyan jó vitéz, mint te, és nincs alnokság a szívében. Ott fujja a trombitát valahol messze a fejedelem táborában, oh mi szépen fujja... Majd vissza jön egyszer, majd visszatér oda a kis vityillóba. Addig üres lesz a hely, ugy fogadtam. De még férfiláb sem lépi at a küszöböt. Majd visszatér Jancsi, mgigérte. Messzire megfujja már a trombitáját:

Aeskulap utódai az életet a sejtek életjelenségei összegének mondják, a vallásos ember azonban másként vélekedik. Az olyan titoknak minősíti az életet, melynek felderítése tul esik az emberiség ismeretkörén s nem kutatja, honnan jött, hova megy, de hiszi s vallja, hogy az ember porból lett s porrá lesz, lelke pedig Isten ítélőszéke elé kerül, ahol az érdem megjutalmaztatik, a bün pedig megbüntettetik.

Emlékszem, mult évben halottak napján a temetőben sétáltam, nézve a kegyeletes szívek munkáját, néztem a temető melyben élet pezsgett. Szinte bántott a lárma, hisz nem illik az oda. Lábaik alatt a meghalt falevél ugy susogott, mintha azt mondaná: csend, csend...

Két sir vonta magára leginkább a figyelmet. Az egyik fejedelmi pompával ékeskedő, száz meg száz mécs lobogott rajta s nehéz drága koszorúk függtek le a magas siroszlopról. A sirdomb körül a megboldogult hozzátartozói álltak, örülve hogy a kivilágítás jól sikerült. A báméskodók nagy tömege rajzott a sir körül, dicsérve a kegyelet impozáns megnyilatkozását s gratulálva az illuminációhoz. A kedves halott hozzátartozói csak ugy hízta a kitüntető szavaktól s az elért sikertől s nem is csoda, hogy nem mondtak egyetlen imát sem a megboldogult lelki üdvéért.

Nem messze a temető kerítésétől kettős sir mögött kopott ruhájú, halvány arcu két kis gyermek térdelt. Meglátszott rajtuk, hogy anyátlan, apátlan árvák, arcoskáik nyomorról tanuskodtak. „Gyujtsd meg a gyertyát Laci,” szolt a leány kis öcséhez. A kis fiu egy két krajcáros faggyu gyertyát vett ki zsebéből, meggyújtotta, oda szurta a kettős sir fejfája mellé, aztán mindketten letérdeltek s a mig a gyertyából tartott ott imádkoztak halkán: „Adj uram örök nyugalmat a meghalt hiveknek s az örök világosság fényeskedjék nekik, nyugodjanak békességben. Amen!” A kis leány könyet törölt ki szeméből s egymás

tra-la-la... jövök már... és én elébe szaladok hegyen, völgyön, tuskön-bokron át a szívemmel, a tiszta igaz szerelemmel... (ez volt a gerlicebugás).

De Gecő urfi mindezt nem értette. A bajtársai is hiába intették:

— Nem anyától lett az, rózsafán termett az, vadrózsafán... Hagyj békét annak, Gecő, vad leány az.

— Ha vad majd megszeliditem! — hetvenkedett Gecő és most már csak azért sem engedett.

Egy szép holdvilágos estelen aztán vakmerő elhatározással Panna után osont, mikor az szokása szerint neki vágott a rengetegnek.

Másnap reggel melegen kelt a nap a kurucokra. Nagy labanc-csapat bukkant elő a Somlyó háta mögül s egyenest a kuruc-tábor felé vette útját Bottyan apó riadót fuvartott s csatarendbe állitá seregét. Mindeki helyén volt, csak Oláh Gecőt a kis viceh dnagyot keresték, szölongatták hiába.

Panna után is háromszor kiáltott be a rengetegbe a tárogató, holott máskor az első hívásra ott termet. A harmdik hívásra, az utolsó pillanatban megjelent a vad leány. Kuszált hajjal dult ábrázattal, halotthalvány arccal jött s a ruhája csuronyvér volt. De már akkor fölarsant a „rajta kuruc!” és nem volt idő kérdezgetni, hogy kinek a vére az ott...

kezét megfogva gyors lépésben hagyták el a temetőt.

Követtem a két gyermeket.

A város ellenkező részén egy kis házba tértek be. A szobában egy ágy, asztal, két szék s egy nagy láda volt. Az ágyat egy öreg asszony foglalta el: a nagymama, a két gyermek a ládára szorult, egy ócska nagy-kendővel takarózva be. Az ablak és ajtó résen vigan füttyölt a szél egy percre megszorulva a szobában, mig egy másik légoszlop ki nem kergette.

Es ezek az emberek mégis megelégedettebbek, mint azok, kik oly fényesen illuminálnak, mint mi, kik meleg szobában töltjük a hűvös időt, étvágyunkat kielégítjük. kifogástalanul öltözködünk, szórakozunk.

Mi más ennek az oka ha nem a hit?

A kinek hite, van az nem keresi a fel-tűnést, a csillogó fényt, az nem elégedetlen, nem ismer utópiákat, boldog, ha van betevő falatja, megadással viseli a sors csapásait s nyugodtan néz a halál elé is.

Ti, akik a halottak estéjén szivesen helyeztek áldozatot a kegyelet oltárára, gondolatok az árvákra, az éhező fázkódó szegényekre is **Rác.**

VEGYES HIREK.

Kossuth rumnak nincsen párja,

Magyar issza. magyar gyártja.

Eredeti 1 literes 1/2 és 1/4

Literes palackokban kizárólag

Kapható Beregszászon:

Csicseri Orosz Mihály kereskedésében

— **A tisztii főügyészi állás.** Beregszász megyei tisztii főügyészi állása Varga Sándor nyugdíjba vonulásával megüresedvén, ennek betöltésére dr. Belényessy András s dr. Füzessey Géza beregszászi és dr. Barta Ernő budapesti ügyvédek pályáznak.

— **Augusztai Főhercegnő a magyar nőkhöz.** Augusztai főhercegnő meg-ható kérelmet intéz a magyar urasszonyok-hoz. Csak egy virágszálat kér a tüdőbetegek-nek a szereteteink sirjára teendő koszorúból. A jó szivekhez intézett föl hívás a következő:

Egy szál virágot kér a József Kir. Herceg Szanatorium Egyesülettől abból a koszorúból, melylyel halottak napján a kegyeletes szív kedves halottjainak a sirját ékesíti. Ha minden sirra tett koszorúból csak egy virágszálat és a sirokon gyújtott mécsekből csak egy lángot a tüdőbetegség terjedésének megállítására följánlanak, ezer és ezer em-bereket lehetne megmenteni! Nem halna meg akkor 80.000 ember tüdőbetegségben évente! Nem lenne annyi köny, nem lenne annyi nyomor, nem lenne annyi árva! Magyar Hölgyek! Siessünk a nemes emberbaráti cél támogatására. Tegyük jelszová: „csak egy virágszálat a kegyelet koszorujából!” És az életnek visszaadott ezrek fogják áldani jó cselekedetüket. Magyar Hölgyek! Áldozzuk a a női szív egész lelkesedését ennek a nem-zetsorvasztó kórnak enyhítésére. Legyünk azon, hogy minél többen ajánlják föl adományaikat a tüdőbetegek megmentésére. Minden adomány a József Kir. Herceg Szana-torium Egyesületnek küldendő: Budapest, IX., Lónyay-utca 47. Budapest 1906. október hó. Augusztai főhercegnő

— **Váltóhamisító paraszt.** Október 10-én beállított a Gazdasági Bankba egy Csapi József nevű daróczi parasztember és benyújtotta bírálatra Tári József daróczi bíró 280 koronás elfogadványát. Löw Zoltán bankigazgató, mielőtt a váltót leszámítottatta

Sirolin

Ennek az érvényes és a hatékony, megemlé-
zett a közhatalom, valószínű, újell iszadot.

**Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, influenza**

elica számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mindogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenbes
„Roche” eredeti csomagolás.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Sváj)

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszerár-
ban. — Ára évenként 4.— korona.

volna, kérdést intézett a daróci bíróhoz, vajjon csakugyan az ő elfogadványa-e az? A bíró személyesen beírt és kijelentette, hogy aláírása hamis. Löw Zoltán igazgató erre a bíró aláírását a váltón szereplő Tári aláírásával összehasonlítván, ugyancsak azt konstatálta, hogy az nem az ő aláírása. Ezek után udvarias levélben felszólította Csapit, szíveskednék befáradni, hogy a neki utalványozott pénzt felvehesse. Egyidejűleg behívta a daróci bírót is. Szombaton délelőtt volt az érdekes találka, minnek az volt a vége, hogy a csendőrök az ekként kelepcebé jutott Csapit a váltóval együtt felvitték a kapitánysághoz onnét az ügyészhez.

— **Helyreigazítás.** Városunkban a legközelebbi országos vásár nem október 31, és november 1-én lesz, mint azt lapunk múlt számában megírtuk, hanem november 7. és 8-án lesz.

— **A sorozás eredménye.** Beregszász városát illetően a múlt heti sorozáson az első korosztályból előállott 49, besoroztatott 30, második korosztályból előállott 30, besoroztatott 2, a harmadik korosztályból előállott 30, besoroztatott 5 s így a város területéről előállott 118 hadköteles közül besoroztatott 37.

— **Öngyilkosság.** Dzurócsik Mihály felsőviznicei uradalmi erdővéd és neje született Greskó Paula október 29-én az ebéd ideje alatt valami csekélységen összeszólalkoztak. Az asszonyka ezt anyira szívére vette, hogy nyomban kiment a másik szobába és mérget ivott melynek halása öt perc alatt végzett a 24 éves fiatalasszonnyal. Rettenetes elhatározás és csodálatos lelkiállapot kell ahoz, amikor a gyermekek iránti anyai szeretet másodrendű kérdéssé válik, amikor az anya önkézevel oltja ki az életét és két kicsiny gyermeket hagy hátra, árván anyai gondviselés nélkül, csak azért, hogy egy összeszólalkozásért a férjén bosszútaljon.

— **Halállal végződött vadkanvadászat.** Maruchnirs György kismogyorósi uradalmi erdőőr október 23-án szolgálata teljesítésére az erdőbe ment; az erdei munkásokat is meglátogatta és onnan tovább folytatta útját, de meg 26-án sem tért haza. A kétségbeeset család és az uradalmi erdőőrök sejtve a biztos szerencsétlenséget, azt hitték, hogy az eltűnt erdő az orvvadászok boszújának és fegyverének esett áldozatául, 26-án találták meg az erdőben összeroncsolt testtel, halva, közelében pedig egy óriási méretű vadkan feküdt szintén kimulva. A megboldogult erdőőr mint hűséges uradalmi szolga és mint kitűnő lövő volt ismeretes és aki oly sok vadkannak adta meg a halálos lövést. neki is vadkan által okozott sérülésben kellett kimulnia, halálát özvegye és hét kis-korú gyermeke siratja.

— **Büntetés elől a halálba.** Kis Károly mezőkaszonyi lakos, kinek hamis tanulás miatt most kellett volna két évi fegyházbüntetését leülni. Múlt hó 20-án d. u. félkettőkor felszólította feleségét, hogy előbb őt, azután magát lölje agyon. Mikor ezt felesége vonakodott megtenni, Kis Károly megragadta a pisztolyt és föbelötte magát. Esti fél hét órakor kiszendvedt.

— **Ahol mások nyernek, ott ez Önnek is módjában áll.** Még csak ez év május 5-én nyitotta meg a Dörge bankház Kossuth Lajos-utca 4. sz. alatt új osztálysorsjáték főelárusító helyét, és ezen rövid idő alatt ott egymás után nyerték a főnyereményeket. Egyetlen huzás sem múlt el anélkül, hogy a nevezett bankház vevőinek tetemes nyereményeket ki ne fizetett volna, a most lefolyt 5-ik és 7-ik huzásban a két legnagyobb nyeremény ezen szerencsés bank-

házból került ki. Az ilyen példátlan eredmények híre természetesen szájról-szájra jár, és nem csoda, hogy most egész Budapest osztálysorsjegyeit a Dörge bankházánál Budapest Kossuth Lajos-utca 4. vásárolja. Mai számunk összes példányaiban a népszerű bankház művészies kivitelű lapját csatoljuk, és erre felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **A visszatetsző szaga** és ize következtében olyan nehezen bevehető csukamájolaj végre jó ízű és könnyen emészthető állapotban kapható a híres „Scott félé Emulsió”-ban, mely minden gyógyszerárban kapható.

— **Az időjárás.** Meteor jelenti: November hava a bolygók részéről egészben hidegnek ígérkezik, úgy, hogy a 6-ik csomópont hatáskörében már száraz, hidegebb időt várhatunk, ami, ha a napciklonok által elősegítenék, a fiatal, gyöngye vetéseknél nem válna előnyére. Csapadékosabb jellegű időjárást hónap közepe felé várhatunk a 17-ik csomópont hatáskörében, amikor hó is lehet, különösen ezt követően a 23-ik csomópont hatáskörében lép fel csapadékos, vagy ennek kimaradása esetére szeles, változékony időjárással.

Mily óriási a különbség

oly otthonban, hol a gyermekek nem betegesek, nem gyengék és nem idegesek, hanem egészségesek, boldogok és állandóan jó kedélynek örvendenek. A gyermekek gyógyítására és egészségben tartására egyike a legjobb szerekek az alphosphorsavas méz és nátrion hozzáadásával készülő Scott-féle Emulsió, mely rendkívül erősítő és gyógyerejével a gyermeket gyorsan juttatja erőteljes egészséghez. — A Scott-féle Emulsió kellemes édes, ízű, minélfogva könnyen bevehető és mivel egyuttal feltétlenül könnyen emészthető is, az étvágyat gerjeszt és az összes emésztési szervek működését renndezi hatásának erejében okvetlenül messze felülmulja a közönséges csukamájolajat.

A Scott-féle Emulsió valódiságának jele a „hátán nagy csukahalat vivő halász” védjegy.

Ezen lapra való hivatkozással és 75 fillér levélbélyeg beküldése ellenében mintával szolgál:

Dr. BUDAI EMIL „Városi gyógyszerára”

BUDAPEST, IV., VÁCI-UTCA 34

➡ Egy eredeti üveg ára: 2 K 50 f. ➡
Kapható minden gyógyszerárban.

— **A szerencse otthona.** A sokat áhított, mindenki által ostromolt szerencse ezernyi szeszélye kiszámíthatatlan. Hiába üldözzük, ha nem akar közeledni felénk, míg sokszor önmagától szinte következetesen kegyeibe fogad bennünket. Talán legjobb bizonyosság erre az osztálysorsjáték. Ha például a Gaedicke A. budapesti bankház eredményeit nézzük úgy a most lefolyt sorsjátékban mint a múltban is, tapasztalhatjuk, hogy ez a bankház valódsággal állandóan ott hona a szerencsének, Ugyiszlólván minden napra esik egy főnyeremény a Gaedicke bankházban, melynek ügyfelei a múlt osztálysorsjátékban többek között a 40.000

60.000, háromszor a 30.000 és 20.000, a mostaniban pedig a 90.000, 50.000, 25.000 és négyszer a 15.000 koronás főnyereményeket nyerték. Ez a körülmény meg a Gaedicke bankház mindenkor pontos és gyors ügykezelése magyarázzák azt a hatalmas forgalmat, melynek e közmondásos szerencsés bankház örvend.

Egy banki személyzet halálos veszedelme

vagy:

Nincsen rózsza tövis nélkül.

Igazgató: (Amint egy paraszt a hátulsó ajtón becsoszog) Mit keres maga arra mi? Paraszt: Mán hogy aszondták most jöjtek mert a váltót bírálk.

Igazgató: (Egészen magánkivül) Aláz szolgálja, tessék, igen... Ön az (sugva a, igazgatósági tagokhoz) a hamisit... szent Istent végünk van!

Paraszt: Hát kifizetik kérem alásson?

Igazgató: Tessék leülni, hogyne, kifizetjük! Azonnal jövök, rendezkedni megyek, alázszolgálja. (Kiugrik az ajtón, majd magára csukja szobájának minden ablakát, ajtaját s a kulcslyukon át kiadja a parancsot, a szövegének, hogy hívjon esendőrt, hívja a bank esztét, csukja be az ajtókat, hogy ki ne menjen a hamisit s zavartalanul reszket tovább, közben próbálgatja, vajon nem fér a kasz szaba veszély esetén.)

Jogtanácsos: (bemeleg a bankba) Miért hívtak? Hát maga mit keres itt-egyedül? hol az igazgató?

Paraszt: Bujósdit játszanak ott a pad alatt.

Jogtanácsos! (meqlátja az egyik igazgatósági tagot) Mit csinál?

Igazgatósági tag: Pszt, pszt, itt van! (mutogat a parasztra) azért a váltóért jöt.

Jogtanácsos: (kirohan, meg sem áll az emeletig, onnan lekiabál) vigyáznia, hogy el ne menjen, mit félnek, ha valakit megöl, adok én neki az esküdtszéknel!

Paraszt: (kezd gyanusan körültekintgetni) Én már megyek nem várom azt a...

Igazg. tag: Tessék maradni, azonna fizetünk Ehes talán? azonnal hozok uzsonnát. Mit eszik? sajtot, kaviárt, azonnal itt lesznek.

Jogtanácsos: (lekiált) Tartóztatni kell! (szalad esendőrt)

Igazg. tag: (Berohan Fodorhoz s viszsztatér onnan egy ru! szalámival, kaviárral, tejes heringgel, csokoládéval, pezsgővel stb.) Tessék parancsolni, ide üljön, ide. Egyék, remek, ez még jobb. (A paraszt szájába tesz sajtot, csokoládét, stb. ki a szép biztatásra enni kezd.)

Igazgató: (kinéz a kulcslyukon) Mit csinál, hát ki fogja ezt a sok enivalót fizetni? A bank nem!

Paraszt: (dugja az enivalót a tarisznyájába)

Igazg. tag: (Visszasug a kulcslyukon) Akkor tartóztassa maga! En megyek.

Igazgató! Jó van na. csinálja, de csak okosan!

Paraszt: (Eszik és eszik, már kezd, jó kedve lenni) Szabad itt danolni? Igen? Hát eldanolom azt, hogy aszongya: A kaszonyi bíró háza zsindelyes. Jó?

Igazg. tag: Igen, danoljunk, hozok még enni, együnk! (kiszalad és visszatér egy újabb csomaggal. (Barátságos beszélgetésbe kezdenek, a többi igazgatósági tagok is előjönnek a padok alól, pertut isznak a paraszttal, csökölják becézgetik, a gyakornok is előmászik. Mindnyájan isznak. Berugnak.)

Jogtanácsos: (kivül) Itt van, esendőrök, előre! Megkötözni (Csendőrök benyomulnak.)

Igazg. tag: (részeget) Nem, soha, az én kedves barátomat nem engedem!

Igazgató és jogtanácsos: Igyekezzenek őt elfogni!

FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMES ÍZŰ TERMÉSZETES HASHAJTÓSZER.

Igazgató: (kibujik odújából) Csend! A hatóságot nem kell zavarni. (A hamisítót megkötozik, elviszik.)

Gyakornok: (részegen szaval)
Boldogsága egéből,
Mély pokolba szédült,
Börtönbe vettetett.

Igazgatósági tagok: (sirnak, majd az igazgató is elérzékenyedik s a jogtanácsos is könyeket hullat)

Gyakornok: (sirva) Költség számla tartozik Fodor Albertnek pezsgős uzsonnáért, egy 60 koronás váltó hamisítójának elfogatása alkalmából! K 96'80. **Czár.**

KÖZÉRDEK.

Vettük a következő sorokat:

Schönfeld Samu ur az állítást, hogy ő a csizmadia társulat épületén két miliméteres belga üveg helyett közönséges egy és fél miliméteres üveget adott legnagyobb részt, rágalomnak minősíti.

Állításom fentartom és bizonyítani tudom. Nem óhajtom azt mondani hogy az ő hibája de az üvegezés az elhatározott költ ségvetés ellenére van. Egy középületnél, melyhez mindenkinek lehet hozzászólása, én is csak azért teszem, nehogy ilyen hatalmas megtévesztés szó nélkül maradjon

Állításom fentartása mellett maradtam tisztelettel

Weinberger József,
üveges segéd.

HIRDETÉSEK.

125. sz 1906. v.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel köz- hírre teszi, hogy a budapesti keresk. és váltó kir. törvényszék 11606/1906. számú végzése által Unrath és társa cég végrehajtató javára a fizetett összeg betudásával Szarka Károly ellen 660 kor. tőkekövetelés és járulékaik ere- jéig elrendelt végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 1300 kor.-ra becsült vetőgép, kocsis, szekér, ló és lószerszám-ból álló ingóságok nyilvános árverés útján el- adatnak.

Mely árverésnek a beregszászi kir. já- rásbíróság V. 132.7/1906. sz. kiküldést ren- delő végzés folytán a helyszínén, vagyis Tivadaron alperesnél leendő eszközzésére 1906-ik év november hó 13-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek készpénztizetés mellett szükség esetén becs- áron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárve- zendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végre- hajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőb- ségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztését kö- vető naptól számítatik.

Beregszász, 1906. október 18.

Schuller, kir. bir. végrehajtó

EGY jó családból való fiu tanulóul felvétetik. **====**

Czim a kiadóhivatalban.

BEREGSZÁSZI FILLÉRBANK MINT SZÖVETKEZET

Helyisége: az ISRAEL és SCHÖNFELD-féle házban, Andrassy-utca

A takarékpénztárat a lakosság minden rétegében előmozdítandó, elhatároztuk, hogy az Amerikában általánosan elterjedt

házi takarékpersely rendszert

bevezetjük és ezen célra az alább látható minta szerinti feltörhetetlen eredeti C. O. Burns-féle acél páncélperselyeket bocsátunk díj- és költségmentesen a közönség rendelkezésére.

Ezen házi takarékperselyek nagy előnye, hogy azokból a megtakarított pénzt nélkülünk kivenni nem lehet, mivel a perselyeket zárva, kulcs nélkül adjuk át, s így a fél azon kísértésnek, hogy összegyűjtött pénzét esetleg céltalanul elköltse, könnyen ellenállhat.

Ezen módon még a legszerényebb viszonyok

Között élő ember is vagyona tehet szert

E rendszer további előnye, hogy minden család naponként félreteheti és mindjárt otthon, a szó szoros értelmében takarékpénztárba rakhatja a nap bármely órájában, megtakarított fillereit, melyek különben talán elkallódnának, míg így apránként és a háztartásban alig észrevehető kis részletekben összehalmoz- tatván, idővel tőkévő nőnek, mely boldogulásunknak vetheti meg alapját, vagy amely megpróbáltatások napjaiban jó segítségünk, támaszunk lehet.

A fél a takarékperselylyel időről-időre intézetünkhöz fírad, amikor a megtakarított összeget a perselyből az ő, vagy megbízottja jelenlétében kivesszük és betéti könyvecskéje javára írjuk. A perselyt azután zárva, kulcs nélkül ismét visszaadjuk és a pénzgűjtés újból kezdődik.

Később, ha a betevőnek pénzre van szüksége, úgy pénze felett betéti könyvecskéje alapján bár- mikor rendelkezhetik. A takarékperselyek kikölcsonzését f. évi november hó 5-én kezdjük meg. A takarékperselyek útján elhelyezett betétekre 5% kamatot fizetünk.

Elnök: Kallós Tivadar.

Az igazgatóság: Braunstein Bertalan, Katz Jakab, Katz Lajos dr., Kaczó Vilmos (ü.-igazgató), Klein Jenő dr. (ügyész), Markovits József, ifj. Mermelstein Mór, Méhes Samu, Csicséri Orosz Mihály, Reichard Jenő, Schönfeld Herman, Thury János, Weisz Ferencz és Zeisler Aladár.

A JELENKOR LEGJOBB TETŐFEDÉSI ANYAG

ETERNIT

PALA

MAGYARORSZAGI KÖZPONT:
ETERNIT MÜVEK
HATSCHÉK LAJOS
BUDAPEST, ANDRÁSSY-ÚT 33.

Elárusító hely:

ROTH KAROLY Mezőkaszony
FUCHS és BLUM Beregszász
WILHELM I. F. és
BEALUSZ és T. S. A. Ny. meda.

Terményárak.

Ó-Gabonanem	kor.	fil.
Buza	15	—
Rozs	11	40
Árpa	16	—
Zab	16	—
Tengeri	14	20
Repce	—	—
Köles	20	—

Legjobb a maga nemében a

„Ceres“
étel-zsir

friss kókuszdiókból!

Schicht György. „Ceres“ tápszerművek osztálya Aussig E/m.

Köhögés!

Aki ezt figyelembe nem veszi saját testi épsége ellen vétkezik!

Kaiser
Mell-Karamellai

a három fenyővel. — Orvosi szak-
tekintélyek által kipróbálva, aján-
latos köhögés, rekedtség, huru
elnyálkásodás és gégehurut ellen.

4512 közjegyzőileg hitelesít-
ett bizonyítvány igazol-
ja, hogy beváltják amit ígérnek.
20 és 40 filléres csomagokban
kapható: Reichard Jenő gyógy-
szertárában Beregszászon.

Ismét

óriási szerencse Gaedickenél.

A szerencse által oly kiválóan kedvelt gyűjtődém az utóbbi két sorsjátékban annyi főnyeremény jutott, hogy szinte szállóigévé vált ez a mondás:

Naponta egy főnyeremény Gaedickenél.

Csak az

utolsó két sorsjátékban

a következő főnyereményeket fizetem ki t. vevőimnek:

A legnagyobb főnyereményt
400.000 K.-t a 19406 számra

90.000	koronát a	3148	számra
60.000	" "	3952	"
50.000	" "	64714	"
30.000	" "	42778	"
30.000	" "	88837	"
25.000	" "	15900	"
20.000	" "	88000	"
15.000	" "	43841	"
15.000	" "	95793	"
15.000	" "	115220	"
15.000	" "	121497	"
15.000	" "	97214	"
10.000	" "	35828	"
10.000	" "	71772	"
10.000	" "	42529	"

Aki egy főnyereményhez akar jutni, az játszik feltétlenül Gaedicke szerencsegyűjtődéjében, mert eddig ott nyerték, bebizonyíthatólag a legtöbb főnyereményt. Az I. osztály huzása már

november hó 22. és 23-án kezdődik.

A sorsjegyek ára:

Egy egész Egy fel Egy negyed Egy nyolcad sorsjegy
12.— 6.— 3.— 1.50 korona.

Minden vevőnek postabefizetési lapot küldök, mely által pénzküldemények postadíjmentesen utalhatók át.

Vevőköröm sorsjátékról sorsjátéokra nagyobbodik, mely körülmény fényes bizonyítéka annak, hogy gyűjtődém a lakosság minden rétegében közkedveltségnek örvend.

Kisérelje meg egyszer szerencsését Gaedicke szerencsegyűjtődéjében s Ön bizony számíthat eredményre.

GAEDICKE bankház
Budapest, IV., Kossuth Lajos utca 11.